

Hensyn til den kommunale Skat. Den højtærede Minister har virkelig fundet adskiligt, som han har taget med, og jeg takker ham derfor, for jeg tror, det er godt.

Korsgaard: En af de sidste Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen fremsatte, var den, at der var mangt og meget i Skattelovskommissionens Betænkning, som det ærede Medlem ikke nu vilde vedstaa. Jeg skulde tro, at der i det hele taget i den Skattelovskommissionsbetænkning, som det ærede Medlem omtalte, er mangt og meget, som de paagældende ikke mere vilde vedstaa, idet de den Gang ikke kunde ane, at man skulde faa en Formueskat til Staten af en Højde som den, man nu har. Havde de vidst det, vilde jeg tro, at de vilde have været betænkelige ved ved Siden deraf at forlange en kommunal Formueskat. — Jeg synes ikke, det ærede Medlem har Ret i sine Betragtninger over, hvorvidt vi er enige eller ikke er enige i, at Skatteprocenten er kommet saa højt op, som den kan taale at være. Ser vi paa Beboerne af de vanskeligt stillede Kommuner, hvor altsaa Skatteprocenten vil blive forholdsvis meget høj, samtidig med at de vedkommende skal svare samme Statsskat som alle andre Mennesker, saa er det utvivlsomt ogsaa det ærede Medlems Mening, at man dér er kommet saa højt op, som det overhovedet kan være forsvarligt, saaledes at vi dér har naaet Toppen. Men naar vi ved den nu eksisterende Skatteprocent rammer en dog ikke helt ubetydelig Del Mennesker saa haardt, som de kan taale at rammes, saa kan vi ikke komme højere op, uden at man samtidig gaar til Gennemførelsen af ganske særlige Lovforanstaltninger, f. Eks. i Retning af at lade Staten overtage visse Udgifter, saaledes som det ærede Medlem ønsker.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, hvorvidt Ejendomsskylden er en direkte Skat eller ikke, synes det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg og det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen at være enige i, at det er den ikke. Jeg vil imidlertid hævde, at skal denne Skat give væsentlig Indtægt for Kommunen, saa kan der kun ske et af to, enten at den væltes over paa de almindelige Forbrugere af Lejligheder — og ingen er i Tvivl om, at den i hvert Fald i ikke ringe Grad vil blive det —, og saa er det en indirekte Beskatning; eller ogsaa kan den virke som Formuekonfiskation overfor dem, der skal bære Skatten. Der er, saa vidt jeg kan skønne, ikke andre Muligheder end de to. Jeg tror ikke, at Partiet Venstre ønsker at

konfiskere Formuer i saa stor Grad, som vilde svare til Kapitaliseringen af den Skat, der vilde blive Tale om, hvis det skal give noget. Derfor tror jeg, at de ærede Medlemmer har ganske Uret, naar de vil hævde, at denne Skat ikke er en indirekte Skat i den Betydning, som jeg har givet af Begrebet indirekte Skat.

Henningsen: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var forrige Gang, han havde Ordet, inde paa at udtale et Ønske om, at der i Loven blev indsat bestemte Grænser for Anvendelsen af det frie Skøn. Jeg forstod det ærede Medlem saadan, at det, han ønskede — jeg tror ogsaa, han udtalte det bestemt —, var, at der i Loven skulde fastsættes Grænser for, hvornaar Fradragene og Tillægene maatte begynde. Noget saadant vilde være ganske urimeligt og ganske umuligt. Er der noget, der skal overlades til Kommunernes egen Bestemmelse, er det netop disse Forhold, der angaar det frie Skøn. Det retter sig fuldt og helt efter den Bygning, vedkommende Kommune har. Vi har Kommuner, hvor Indtægterne ligger nogenlunde i samme Niveau, men relativt lavt, og vi har andre Kommuner, hvor der er enkelte Skatteydere, der rager meget højt op. Det er givet, at det kan ikke fastsættes i en Lov, hvor Fradragene skal begynde, og hvor Forhøjelserne skal begynde, det maa overlades til Kommunalbestyrelserne.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard vil stadig paastaa, at Skat paa fast Ejendom er en indirekte Afgift. Jeg kan aldeles ikke give det ærede Medlem Ret deri, og jeg kan heller ikke give ham Ret ud fra det, han vil lægge ind i Ordet indirekte Skat. Hvis der er Tale om Ejendomsskyld, kan det til en vis Grad være rigtigt ud fra hans Betragtning; men er der Tale om det nye, som den højtærede Indenrigsminister nu vil foreslaa, hvorefter den væsentlige Del af Skatten paa fast Ejendom skal hvile paa Grunden, er det absolut urigtigt at paastaa, at det har noget med indirekte Skat at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg henviser stadig til, at da vi for to Aar siden havde et lignende Lovforslag til Behandling, var Tidspunktet noget senere. Men hvad var det, der blev Resultatet af det sene Tidspunkt? Det var, at de Bestemmelser, der blev vedtaget, ikke kunde føres ud i Livet. Der var kun ganske faa Kommuner, der kunde naa at faa gennemført de Bestemmelser, der blev vedtaget. Er der noget, der er forkasteligt, saa er det netop det, at en Bestemmelse kommer saa sent, at det volder dem, der forsøger at rette sig